

SNEŽANA VASILJEVIĆ Žene u građevinarstvu: Putovanje kroz izazove i uspehe

Rukovodilac građevinskih projekata, kroz godine uspešnog poslovanja, izgradila je karijeru u industriji koju mnogi smatraju isključivo muškim domenom, a nama otkriva da su svi objekti na kojima je radila predstavljali za nju neki novi izazov

PROMO

„Saradnja s majstorima, molerima, s kojima sam imala najviše prilika da radim, bila je dobra svih ovih godina. Bilo je puno pozitivne energije, takmičarskog duha, timskog rada, poštovanja, konsultacija u toku izvođenja radova...”

Rukovodilac građevinskih projekata Snežana Vasiljević iza sebe ima 39 godina iskustva u kompaniji *Jadran*, tokom kojih je radila na brojnim značajnim projektima izgradnje i re-stauracije objekata. Iako je njeno interesovanje za građevinarstvo mnogima bilo neočekivano, Snežana je, kroz godine uspešnog poslovanja, izgradila karijeru u industriji koju mnogi smatraju isključivo muškim domenom. U razgovoru saznajemo kako je izgledao Snežanin profesionalni put i kako je na nju uticalo radno okruženje. Pričala nam je, takođe, i o različitim poslovnim izazovima i uspešnom prilagođavanju promenama, koje su bile neizbežne, usled tehnološkog napretka u ovoj industriji.

STORY : Kada se javila želja da se bavite građevinarstvom i šta vas je motivisalo da u toj profesiji ostanete 39 godina?

SNEŽANA VASILJEVIĆ : Sasvim neočekivano, došla sam na ideju da upišem srednju građevinsku školu, a verovatno je u pitanju i genetika. Poreklom sam iz južne Srbije i veliki broj mojih rođaka bavi se različitim oblastima građevinarstva. Nisam pogrešila u svojoj odluci – posao vezan za građevinske radove pun je dinamike i stalne borbe s rokovima izvođenja radova, a dopada mi se i raznovrsnost posla, kao i mogućnost stalnog usavršavanja i osvajanja novih tehnologija.

STORY : Šta vam je najviše pomoglo da ostanete u industriji građevine, s obzirom na to da je ona često percipirana kao domen muškaraca?

S. V. : Kada sam se prvi put zaposlila u struci, radni kolektiv tog sektora činili su isključivo muškarci. Ipak, saradnja s majstorima, molerima, s kojima sam imala najviše prilika da radim, bila je dobra svih ovih godina. Bilo je puno pozitivne energije, takmičarskog duha, timskog rada, poštovanja, konsultacija u toku izvođenja radova kako bi kvalitet radova bio na najvišem nivou. Bilo je dosta i šala,

anegdota, proslava, međusobne podrške i pomoći u borbi s raznim životnim izazovima, zbog čega sam se među kolegama uvek osećala dobrodošlo i prihvaćeno. Danas, poslovno okruženje je nešto drugačije, a molerske poslove vrlo uspešno obavljaju i žene, poput moje dve kolegice Ivane Covricove i Irine Pamujac.

STORY : Koji su ključni momenti u vašoj karijeri koji su oblikovali vaš profesionalni put?

S. V. : Ključni su uvek trenuci zadovoljstva – kada prođem pored objekata na kojima smo izvodili radove i vidim pečat našeg truda i rada. Zadovoljna sam i svojim radnim stažom provedenim u građevinarstvu, imam puno lepih sećanja vezanih za rad.

STORY : Budući da su izazovi sastavni deo poslovanja, s kakvim ste se vi najčešće susretali i kako ste ih prevazilazili?

S. V. : Najčešće, izazov su nam predstavljale nove

tehnologije materijala i tehnologije izvođenja radova, ali smo svaku prepreku uspešno prevazišli. Tokom decenija, način rada menjao se značajno, ali sve to unosi dinamiku u svakodnevicu, čineći posao interesantnim i nimalo monotonim.

STORY : Da li biste mogli da izdvojite jedan projekat na koji ste posebno ponosni i koji je imao veliki značaj za vas?

S. V. : Svi objekti na kojima sam radila predstavljali su za mene neki novi izazov, pa samim tim, svaki mi je poseban i ne bih nijedan posebno izdvojila. Rekao je jedan stariji kolega, brigadir molera: *Pola Beograda smo okrećili i ulepšali.*

STORY : Promene su neizostavni deo svakog procesa, kako ste se prilagođavali inovacijama u građevinskoj industriji?

S. V. : Promene, koje su nastajale tokom napredovanja tehnologije, usvajali smo u hodu – od kucanja računa na pisaćim mašinama, ručnog pisanja građevinskih knjiga sa indigo-papirom za više primeraka, računanja na digitronima sa četiri operacije, pisanja raznih izveštaja na karo-papiru, sve do unošenja podataka u različite kompjuterske programe.

STORY : Koji savet biste podelili s mladim ženama koje žele da postanu građevinski inženjeri?

S. V. : Svim mladim ženama koje žele da se bave građevinarstvom savetujem da budu uporne, vredne, odgovorne, da se usavršavaju, da budu tolerantne prema saradnicima, kao i da posao uvek rade kvalitetno i u skladu s pravilima struke. ♦